

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE LICENCE B

Management a řízení klubové curlingové haly
a vedení curlingového klubu

Předkládá: Ing. VOJTĚCH REITMAJER

Praha, červen 2018

Chtěl bych na tomto místě poděkovat Mgr. Jiřímu Snítilovi za cenné rady, předané zkušenosti, inspiraci a podněty při vedení této práce.

Souhlasím s uveřejněním a nevýdělečným užitím této práce pro potřeby Českého svazu curlingu dle § 60 Autorského zákona.

Obsah

Úvod	5
1. Nastavení cílů curlingové haly.....	6
2. Naplnění kapacit curlingové haly	7
3. Sestavení trenérského a pracovního týmu pro práci s juniorskými týmy	8
4. Nábor žáků a juniorů.....	9
4.1 Výběr hráčů podle talentových předpokladů.....	11
5. Klubová komunikace	13
5.1 Komunikace s dospělými hráči	13
5.2 Komunikace s rodiči a zástupci dětí a s hráči samotnými.....	14
5.3 Komunikace mimo klub	14
6. Složení juniorských týmů	16
7. Rozdělení tréninkových hodin	17
8. Účast na turnajích a akcích	19
8.1 Turnaje dětí a mládeže	19
8.2 Turnaje a akce dospělých týmů.....	20
8.3 Pořádání turnajů a akcí ve vlastní hale.....	20
9. Finance.....	21
9.1 Provozní náklady vlastní curlingové haly	21
9.2 Náklady na provoz klubu	22
9.3 Příjmy – příspěvky, sponzoři, dotace, turnaje, akce pro veřejnost a firmy	22
Závěr.....	23
Přehled publikačních zdrojů.....	24

Úvod

V České republice je curling díky své malé dostupnosti poměrně exotickým sportem. V době psaní tohoto textu se na území našeho státu nacházejí pouze dvě speciální curlingové haly. První se nachází v Praze na Roztylech, obsahuje čtyři curlingové dráhy a je ve vlastnictví Českého svazu curlingu. Druhá hala byla postavena v Praze na Zbraslavi a nacházejí se v ní dvě curlingové dráhy. Hala na Roztylech slouží výhradně pro curling. Hala na Zbraslavi je součástí multifunkčního sportovního objektu Centrum Třešňovka. Autor tohoto textu je od začátku fungování haly na Zbraslavi členem managementu Centra Třešňovka se zodpovědností právě za provoz curlingové haly a současně vedoucím trenérem a hlavním administrativním pracovníkem zdejšího curlingového klubu. Tento text vychází ze zkušeností s vedením curlingové haly a klubu na Zbraslavi, která nepodléhá řízení svazu a klub tak může nakládat s časem na ledě zcela dle své vůle, a také s vedením curlingového klubu, který zde působí.

Samotná myšlenka vybudování vlastní curlingové haly není v ČR ojedinělá. Naprostou výjimkou je ale úspěšná realizace této myšlenky, která se dosud povedla pouze na Zbraslavi v Centru Třešňovka. Tato práce shrnuje praktické zkušenosti načerpané v prvních letech provozu curlingové haly a vedení curlingového klubu a jejím cílem je předání těchto zkušeností každému dalšímu provozovateli nové curlingové haly kdekoliv v České republice. Není zde kladen důraz na vědeckou odbornost trenérského či manažerského přístupu, ale na budoucí praktické využití a srozumitelnost.

1. Nastavení cílů curlingové haly

Manažerským cílem vedení curlingové haly by mělo být zajištění plného využití kapacity této haly a vybudování stabilního a konkurenceschopného klubu se širokou hráčskou základnou (McMakin 2008). Základní tezí každého provozovatele sportovního zařízení je samozřejmě ekonomická stabilita. Ta je ale podmíněna využíváním sportoviště v maximálním časovém rozsahu ve všední dny i během víkendů a správně nastavenou cenovou politikou. Manažer tedy musí zajistit, aby jeho halu využívali hojně dospělí trénující sportovci, musí vybudovat dostatečně širokou juniorskou základnu, vypsát turnaje či domluvit hraní svazových ligových soutěží o víkendech a vše vhodně doplnit o akce pro firemní klientelu a zájemce o curling z řad veřejnosti. Hala tedy musí „žít“.

V případě vybudování curlingové haly „na zelené louce“, tedy mimo oblast, v níž se nacházejí již hotoví curlingoví hráči, je nutné budovat klub zcela od začátku a je nutné počítat s delší dobou, než se hala dostatečně zaplní hráči curlingu. Zbraslavská curlingová hala se nachází na jižním okraji Prahy a pro část curlingové hráčské základny její otevření znamenalo vítanou možnost k navýšení počtu vlastních tréninkových hodin. Hala tedy byla a je od začátku částečně využívána zkušenými curlingovými týmy, které původně trénovaly pouze na Roztylech, a vždy byla otevřena pro všechny hráče bez ohledu na klubovou příslušnost.

Druhým hlavním cílem je vybudování stabilního curlingového klubu s kvalitní hráčskou základnou ve všech věkových úrovních. Kromě výrazné pomoci v hledisku obsazenosti tréninkových kapacit haly obsahuje tato myšlenka sportovní cíle, které by správný sportovní oddíl měl nést. Zejména v tak malém sportu, jakým u nás curling v současnosti je, by každé specializované sportoviště mělo zajistit výrazné navýšení zejména juniorské členské základny a zvýšení konkurence a zároveň kvality v mladších věkových kategoriích.

Třetím cílem je popularizace curlingu a osvěta o tomto sportu. Veřejné mínění posunuje curling na pomezí hospodské zábavy s minimální fyzickou obtížností a obdobu dětského hraní kuliček na ledě s kameny. Současně ale patří curling mezi nejsledovanější a divácky velmi oblíbené olympijské sporty. Proto je curling velmi vyhledávanou teambuildingovou aktivitou a firmy jsou ochotny pro své zaměstnance zakoupit čas na ledě a zprostředkovat tak svým zaměstnancům či obchodním partnerům neobvyklý sportovní zážitek. Kromě firemní klientely je možné čas na ledě nabízet i zájemcům z řad veřejnosti, kteří si curling chtějí jednorázově na vlastní kůži vyzkoušet. Tímto způsobem se lepší a daleko objektivněji

povědomí o curlingu dostane mezi více lidí, kteří po přímo prožité zkušenosti mají o curlingu zcela jiné mínění.

Doplňkovým cílem může být pro klub a celou halu vybudování kvalitního turnaje, který každoročně přiláká kvalitní týmy z celé Evropy a zároveň bude dělat curlingovou reklamu i za hranicemi České republiky. Toto je ale v současném nabitém curlingovém kalendáři velmi nesnadný úkol a vyžaduje velké manažerské úsilí a zároveň i spolupráci celého klubu při propagaci takovéto akce.

2. Naplnění kapacit curlingové haly

Večerní hodiny všedních dnů se v závislosti na lokalitě haly zaplní velmi rychle díky poptávce po trénincích stávajících curlingových týmů, pro které je hala v dostupné vzdálenosti a nestačí jim jejich tréninkové hodiny na jiném curlingovém ledě. V případě, že se kapacita haly nenaplní stálými tréninky, je možné vypsát tzv. lekce pro veřejnost, tedy hodiny, na nichž se zájemci z řad široké veřejnosti prakticky seznámí se základy curlingu. Pro veřejnost lze také využít volné víkendy, které nebudou využity pro soutěže českého svazu curlingu, případně pro pořádání vlastních turnajů a akcí. Celodenní turnaje pro curlingem nepolíbené amatéry ale musí řídit zkušení instruktoři v dostatečném množství (minimálně jeden na každou dráhu po celou dobu akce + jeden náhradník, který bude moci vystřídat, aby si ostatní mohli odpočinout). Podobné akce veřejnosti neslouží jako náborové akce – účastníci si většinou chtějí sport pouze vyzkoušet a poznat jej na vlastní kůži, o dlouhodobé hraní ale pravděpodobně nebudou mít zájem a tyto akce pro ně mají spíše formu zážitkové turistiky. Ve všední dny bude od dospělých týmů zájem spíše o tréninky po 17. hodině. V čase mezi 14. a 17. hodinou tak bude prostor pro trénování dětí a mládeže. Zde záleží zejména na personálních kapacitách trenérů. S trénováním dětí a mládeže jde ruku v ruce vize vedení klubu o výkonnostních metách, kterých by chtěli docílit a také o časových horizontech, kdy by těchto met mělo být dosaženo. Na základě odpovědí na tyto otázky se pak při nábořech cílí na konkrétnější ročníky, případně více na chlapce či děvčata. V českých podmínkách je dosažení úspěchu relativně snadné, jelikož tu aktuálně chybí široká konkurence (zejména v žákovské kategorii a v kategorii juniorek). I bez vize o vytvoření elitních týmů je ale velmi nutné, aby kluby s mládeží pracovaly, už jen z důvodu navýšení a doplnění české curlingové základny a zejména také z důvodu budoucí obsazenosti vlastní haly. Ranní až odpolední časy (7-14) hodin mohou být využity rovněž pro tréninky – někteří hráči mají specifická zaměstnání či jsou studující a mohou tedy využívat tyto méně atraktivní a mnohdy finančně

zvýhodněné tréninkové hodiny. Nevyužité dopolední časy pak mohou být nabídnuty základním a středním školám pro „exkurze“, vysokým školám pro zápočtový curling či firmám pro pořádání firemních lig či pro zábavu jejich zaměstnanců. Zde ovšem velmi závisí na poloze haly a její dostupnosti pro školy i firemní klientelu.

3. Sestavení trenérského a pracovního týmu pro práci s juniorskými týmy

Před jakýmkoliv náboem je nutné znát možnosti využití tréninkových hodin a časové možnosti potenciálních trenérů. Z těchto dvou aspektů je náročnější sestavení trenérského týmu, jelikož adekvátně vzdělaných trenérů, kteří mají volné časové kapacity a chuť do práce s dětmi, je v českých poměrech velmi málo. Trenérský tým nemusí být nutně sestaven výhradně z licencovaných trenérů – ti však musí tvořit základní kostru celého týmu. Na pomoc lze přizvat i zkušené hráče curlingu, kteří mají chuť podat pomocnou ruku, případně i nadšené laiky (nejčastěji rodiče), kteří sice nebudou nápomocní ve speciálním curlingovém tréninku, ale při mnoha činnostech mohou dělat alespoň dozor a případně usměrňovat mladé sportovce. Pokud se podaří sestavit širší trenérský tým, lze si rozdělit i další – netréninkové kompetence. Ty se týkají zejména organizačních věcí – vedení docházky, ekonomiky, starosti o soutěžní záležitosti, vedení statistik atd.

Na každý potenciálně nabíraný tým (5 hráčů) by měl být v ideálním případě jeden samostatný trenér. To v našich současných podmínkách není možné zabezpečit ani lidsky, ani finančně (pokud se najde někdo, kdo se bude trénování dlouhodobě věnovat bez nároku na odměnu jen z vlastního nadšení, bude se jednat spíše o šťastnou náhodu. Raději se od začátku připravujeme na to, že trenéři i asistenti budou standardně placeni). Pokud to trenéři zvládnou, samozřejmě se mohou věnovat více týmům (či tréninkovým skupinám), je ale nutné myslet na to, aby zejména při turnajích byl pro každý tým určen vlastní trenér, který tým v soutěži povede – nemusí to být člověk, který tým vede na tréninku, ale pevně daný kouč, na kterého se tým během soutěžního dne může kdykoliv obrátit. Pokud tým během soutěže není veden svým stálým trenérem, který jej vede během tréninků, je nutné, aby i tak všichni hráči svého kouče dobře znali – například ze soustředění. Lidské síly i tréninkové kapacity by ale měly být rozumně rozloženy tak, aby každý hráč měl možnost trénovat na ledě alespoň dvakrát týdně se svým trenérem.

Vždy záleží na konkrétní situaci, která je v každém případě vždy odlišná. Pokud se však jedná o první sezónu nového klubu a trenéry jsou začátečníci, kteří ještě juniorský klub nevedli, je nutné držet se více při zdi a velmi dobře zhodnotit své časové možnosti i manažerské schopnosti. Velkou výhodou je pomoc nějakého zkušeného (externího) trenéra, který může fungovat i jen jako poradní hlas ke konzultacím.

Vedení klubu by mělo dbát i na „výchovu“ svých trenérů. Je velkou výhodou, když mají trenéři chuť se dále vzdělávat a přebírat aktuální tréninkové trendy a způsoby, navštěvují trenérské semináře, případně si zvyšují trenérskou kvalifikaci a vzdělávají se v programu pro vyšší trenérské třídy, či si například dělají zdravotnický kurz. Na trenérovi závisí, jak dobře podá to, co vyučuje a jako prostředek mu k tomu slouží trenérský přístup, který si osvojí (Rafael 2014).

Kromě trenérské práce je nutné v klubu zvládat i kompletní administrativní činnost, která sestává zejména z vedení klubové agendy týkající se hráčů a jejich registrací či zdravotních prohlídek, přihlašování týmů do soutěží i vedení klubové pokladny.

4. Nábor žáků a juniorů

Sportovní organizace jsou v současné době více než kdy jindy konfrontovány s požadavky poskytovat výsledky, jejichž hodnota odpovídá stanovené ceně, nebo být schopny prokázat, že co nejlepším způsobem využili veřejné zdroje či sponzorské prostředky (Nová, 2014).

Před uspořádáním náboru žáků a juniorů je nutné vzít v úvahu zejména tyto aspekty:

Počet nabíraných juniorů, věkovou kategorii (od-do) a zda chceme chlapce, děvčata, či obojí. Zároveň je nutné znát kapacity vlastních trenérů a haly, aby se při neočekávaném zájmu mladých hráčů během náborů vše řešilo hned a dětem a rodičům se neslibovalo nesplnitelné.

Otevřením nové curlingové haly na sebe klub naváže velkou pozornost, která je vždy velmi individuální. Díky relativní exotice curlingu v českých zemích a přirozené lidské zvědavosti je potenciál vysoký. Nábor juniorů je však vhodné velmi dobře načasovat. Pokud se povede otevřené haly nasměrovat na začátek nové sezóny (tedy aby první led byl připraven na začátek září), jedná se o ideální stav. Je totiž nutné pracovat s dětmi, které ještě nemají vyplněný odpolední čas mimoškolními aktivitami, a curling se do jejich rozvrhu ještě vejde. Děti, které s curlingem začínají hned na začátku sezóny, je také možné brzy zařadit i do soutěží – v současnosti se hrají Juniorská a žákovská liga, Pohár ČSC žáků a juniorů a také

MČR v každé kategorii. Hráči tak od počátku své kariéry mohou sbírat zápasové a turnajové zkušenosti. Nábor hráčů během již rozběhnuté sezóny je podstatně složitější. Většina potenciálních mladých curlerů již má svůj odpolední čas zaplněný jinými kroužky a aktivitami a rodinné rozpočty již s dalšími výdaji v tomto směru většinou také nepočítají. V závislosti na pokročilosti dané sezóny je pak také velmi obtížné zapojit se do nějaké soutěže. Hráči tak v podstatě pouze trénují a do soutěží jsou pak přihlašováni až na začátku nadcházející sezóny.

Způsoby konání náboru se opět odráží od individuálních možností daného klubu. Závisí na možném počtu nabíraných hráčů i lokalitě a vztahům v okolí. Spoléhat výhradně na „šeptandu“ a doufat, že se někdo objeví, je velmi ošidné. Je nutné jasně definovat časy tréninků a náborových akcí (na Zbraslavi pořádáme celé náborové týdny, kdy je možné si kdykoliv nezávazně přijít curling vyzkoušet – to je ale časově velmi náročné a v případě dobře zvládnuté propagace je lepší určit jeden jediný termín). Poté je možné náborů oznámit např. na úřední nástěnce obce, rozvěsit letáky v okolí škol, hřišť, zastávek MHD či obchodů. Kooperace s místními školami je velmi vhodná. V případě kladného přístupu ředitele či učitelů je možné zvát přímo děti ve školách, polepit nástěnky na chodbách zvacími letáky, či domluvit ukázkové hodiny přímo na ledě pro celé třídy.

V čase náborů by měly být potenciálním hráčům k dispozici všechny tréninkové časy, aby si kromě samotného sportu mohli vyzkoušet, jak jim trénink zapadne do jejich časového harmonogramu. Na náborových trénincích je nutná přítomnost většího počtu dospělých (ideálně trenérů, ale stačí i pouze na bezpečnost dohlížejících osob), kteří zajistí plynulý průběh a bezpečnost celé akce. Kromě trenérů na ledě je nutné mít i jednu kontaktní osobu mimo led. Tato bude mít za úkol komunikaci s rodiči, kteří mladé sportovce doprovodí. Právě rodičům je nutné věnovat mimořádnou pozornost. Pokud se jim nebude líbit způsob, jak se k dětem chováme, případně nastane jakýkoliv problém, který v danou chvíli nebudeme moci vyřešit, jejich dítě do našeho oddílu jistě přihlášeno nebude.

Pokud je během náborových hodin o curling větší počet zájemců, než je kapacita, je na trenérech, jakým způsobem k této situaci přistoupí. Ať již vyberou jedince podle sportovních předpokladů a zdatnosti, dají přednost jednomu pohlaví před druhým, nebo podle věku, vždy to bude nutné nepřijatým dětem (a jejich rodičům) správně a logicky vysvětlit.

Důležitou součástí náborů je i vyplňování přihlášek do oddílu. Na ní by kromě všech potřebných dat dětí neměly chybět i kontakty na oba rodiče (minimálně telefonní kontakt,

lépe i mailovou adresu). Na přihlášce je rovněž uvedena i informace a souhlas se zpracováním údajů sportovce a také souhlas s pořizováním a zveřejňováním fotografií dítěte na webu či sociálních sítích. Další důležité informace by se měly týkat požadovaného chování sportovce včetně možných sankcí za kázeňské přestupky. Trenéři by měli mít od rodičů podepsanou možnost dítě v případě závažných přečinů vykázat z tréninku či zápasu a v krajním případě i vyloučit z klubu bez jakékoliv náhrady. Tato krajní možnost by ale měla být volena až po osobní schůzce s rodiči, na niž by mělo být chování mladého sportovce s rodiči zkontrolováno a vyloučení ze sportovního oddílu by mělo být voleno až po vyčerpání všech ostatních možností. Velmi vhodnou součástí přihlášky (resp. přílohou) je zdravotní dotazník. Ten rodiče nemají povinnost vyplňovat a dle litery zákona na něj ani trenéři nemají právo, ale je velmi vhodné, aby trenér znal zdravotní stav svých svěřenců. Zejména v případě, že je dítě např. diabetik či má nějaké zdravotní limity, trenér by s těmito fakty měl být obeznámen, aby předešel případným rizikům a přizpůsobil trénink, případně se dopředu připravil na možné situace, které mohou v důsledku zátěže nemocného dítěte nastat.

4.1 Výběr hráčů podle talentových předpokladů

Hlavní znaky, které trenérovi naznačí budoucího úspěšného hráče curlingu lze rozdělit do dvou částí – jsou fyzické a psychické. Základním fyzickým předpokladem je dobrá pohyblivost končetin (zejména rozsahy v kyčlích) a umění udržení rovnováhy a stability i v méně obvyklých pozicích. Nelze předpokládat, že dítě na seznamovací lekci s curlingem zvládne perfektní slajd. Trenér však pohybové schopnosti svého potenciálního svěřence může otestovat například na balančním míči, v pozici „holubička“ apod. K tomu trenér může vyzkoušet i v jaké jsou děti kondici. Lze předpokládat, že děti, které se před curlingem věnovaly již i jinému sportu (ideálně s prvky gymnastiky), budou mít fyzickou kondici na vyšší úrovni, než děti, které dosud nesportovaly. Je záležitostí každého trenéra, aby případné nedostatky kompenzoval zařazením více fyzických cvičení do budoucího tréninku. Druhým, neméně důležitým předpokladem budoucího úspěšného hráče jsou jeho psychické vlastnosti. Zde velmi závisí na zkušenostech trenéra, aby dokázal posoudit chování hráče v závislosti na jeho věku. Trenér by měl posuzovat zejména tyto oblasti – umění zařadit se do kolektivu a týmové práce (curling je týmový sport), zvládání stresových situací (každý hráč musí umět unést zodpovědnost při odehrávání svých kamenů), umění zklidnit se a soustředit se na daný úkol po fyzickém výkonu (kombinace metení-odhazování). Navíc každá pozice v curlingovém týmu vyžaduje trochu odlišný typ hráče (jednička – fyzicky náročná pozice na metení, hráč ale musí téměř monotónně zvládat zahrávat precizní pomalé kameny; dvojka –

opět fyzicky náročná pozice na metení – hráč je výbušnější, hraje více rychlých kamenů; trojka – psychicky nejnáročnější pozice – hráč je na pomezí mezi skipem a frontendem – řídí komunikaci v týmu, musí zvládat precizně kompletní paletu kamenů; skip – kapitán týmu, který řídí hru, zahrává nejdůležitější kameny, musí umět unést tíhu okamžiku). O přidělení jednotlivých pozic se samozřejmě trenér nerozhoduje hned při prvním seznámení s hráčem, ale toto se profiluje během let a hráče na jednotlivých postech zkouší.

Kritéria výběru talentů pro curling – souhrn

- Wiecek (2009) definuje základní čtyři rysy budoucího kvalitního curlera:
 - o Hlava
 - o Ramena
 - o Srdce
 - o Žaludek

Hlava – každý curler by měl být schopen chápat hru, kterou hraje, tedy strategii svého týmu. Wiecek tvrdí, že kvalitní stratég je ve špičkovém curlingu cennější než skvělý exekutor hodů.

Ramena – odhoz curlingového kamene je zejména o kombinaci síly a citu. Fyzické předpoklady každého hráče by tedy měly být takové, že mu nebude dělat problém rozpohybovat dvacetikilový curlingový kámen s maximální přesností.

Srdce – být dobrým hráčem curlingu znamená zároveň milovat tento sport. Až na ojedinělé výjimky se curlingem nejde žít. Ani ti nejlepší curleři na světě se zdaleka nemohou poměřovat s jinými sportovci hrajícími na stejné výkonnostní úrovni. Stát se skvělým curlerem je dlouhá cesta s nejistým výsledkem.

Žaludek – rozdíl mezi dobrým a skvělým hráčem může být i v tom, zda hráč má žaludek na zvládnutí situace. Odhodlat se zahrát těžký kámen v těžké situaci a přesně ho zahrát dokáží jen ti nejlepší.

Kromě zmíněných rysů, které definují budoucího dobrého hráče, je nutné myslet i na to, že curling je sport týmový. Každý hráč by tak měl navíc být schopen práce v kolektivu a mít i týmového ducha. Nejen v žákovských i juniorských kategoriích je velmi potřebné, aby spolu hráči v týmu dobře vycházeli. Pokud hráč nebude splňovat i tento aspekt, bude mít trenér velmi těžkou úlohu udržet jej v týmu, aniž by v průběhu času nedošlo k nežádoucím třenicím.

Lze konstatovat, že čím je vyšší věk začínajícího hráče, tím více by se trenér měl zaměřit na jeho talent a testovat jeho pohybové schopnosti a psychickou připravenost.

Při náboru do curlingové školky (do 8 let) se trenér zaměří spíše na chuť dětí zapojit se do kolektivu a hýbat se, plnit jednoduché hravé úkoly spojené s pohybem. I u těchto dětí lze vyzorovat lepší fyzické schopnosti a lásku k pohybu. Některé děti i v tomto věku již mají za sebou jiné sportovní kroužky – zejména gymnastická a atletická příprava je velmi znát.

O něco starší děti (do 12 let) jsou také stále připraveny se učit spíše hrou, ale již zvládají udržet pozornost déle a trenér se může zaměřit již i na psychické vlastnosti mladých jedinců. Současně může testovat jejich fyzické schopnosti – zejména cvičeními na rovnováhu a složitějšími (i složenými) pohybovými úkoly. Zde však trenér musí mít na paměti fyzické možnosti jednotlivých hráčů v kontextu se změnami konstituce jejich těl, ke kterým dochází v období puberty.

Nábory starších hráčů by měly být dělány spíše jen jako doplňkové. Trenéři by se měli zaměřit spíše na práci s dětmi od jejich útlejšího věku. Pokud se však trenér rozhodne nabrat nový tým či jednotlivé hráče, opět by se měl zaměřit na jejich koordinační schopnosti doplněné testem fyzických dovedností a kondice. Ve věku patnácti a více let by již měli být hráči schopni plně fyzického tréninku bez doplňkových her a měly by být schopni se plně koncentrovat na požadovaná cvičení a zadané úkoly.

5. Klubová komunikace

Základem úspěchu jakékoliv lidské činnosti je správná komunikace a také správné nastavení vztahů a atmosféry. Z tohoto důvodu je velmi potřeba dbát na včasné a úplné informování všech hráčů o veškerém dění v klubu, zejména pak o jejich povinnostech a termínech – například včasné podávání přihlášek do turnajů a lig, včasné dodání lékařských prohlídek. V průběhu sezóny se pak rozesílají všechny rozpisy včetně nominací na turnaje tak, aby všichni měli včasné a správné informace a předcházelo se nedorozuměním. Důležitá je však i komunikace ven z klubu – se svazem, ale i s jinými curlingovými kluby a hráči.

5.1 Komunikace s dospělými hráči

Pokud je v klubu více týmů, zajišťuje se komunikace mezi vedením klubu a jednotlivými týmy pomocí týmového zástupce, který posléze veškeré informace předává svým spoluhráčům. Tato komunikace probíhá zejména pomocí elektronické pošty. Dospělé týmy

pak v absolutní většině případů dokáží fungovat samostatně a k telefonické či jiné komunikaci z důvodu nějakého problému dochází spíše výjimečně.

5.2 Komunikace s rodiči a zástupci dětí a s hráči samotnými

Před každou sezónou je dobré uspořádat setkání s rodiči, kde by se měli všichni seznámit s časy tréninků, termíny všech turnajů a také se vší agendou, kterou je nutné zajistit.

Ve chvíli, kdy se budoucí junior rozhodne, že chce začít s curlingem, je nutné mu předat k vyplnění přihlášku do oddílu. Na této přihlášce musí být k vyplnění kromě základních informací o dítěti i kolonky, kam rodiče vyplní veškeré možné kontakty na sebe i na dítě (tedy hlavně telefonické a mailové spojení na oba rodiče i na dítě, pokud již tedy telefon či mailovou adresu má). Stejně tak rodiče i děti musí na přihlášce najít i veškeré kontakty na trenéry či vedení klubu.

V současné době je základem elektronická komunikace. Veškeré potřebné informace, rozpisy a pokyny je kromě publikace na klubovém webu nejlepší rozesílat právě mailem – všichni jej používají a navíc lze informace i zpětně dohledat. Telefonický kontakt využíváme spíše pro akutní záležitosti či doplňkové informace. Je potřeba si správně nastavit komunikační hierarchii v klubu. Pokud různé týmy mají různé trenéry, nesmí se zapomínat dávat do mailing listu i dotyčné trenéry – tak, aby všichni měli relevantní informace. Postupem času se nastaví i komunikace mezi trenéry a jejich týmy, případně mezi hráči samotnými. Pro jednoduchou domluvu pak lze využívat i služeb typu Messenger (Facebook), WhatsApp apod. V běžných záležitostech předávají trenéři informace pouze svým svěřencům, kteří je posléze tlumočí rodičům. Curling se v tomto možná liší od ostatních sportů, kde trenéři komunikují v první řadě s rodiči a až potom s dětmi. Důvodem je kromě jiného i to, že i mladí hráči jsou během samotné hry na ledě sami a musejí se na sebe spolehnout. Trénování z tribuny v curlingu totiž není dovoleno (Chaloupek, Černovská, 2011).

5.3 Komunikace mimo klub

V klubové hierarchii musí být jasně stanovený zástupce, který bude zodpovědný za komunikaci klubu se svazem – zpravidla to bývá předseda klubu, který je rovněž oprávněn za klub podepisovat přihlášky do soutěží, žádosti o hostování či přestup apod. Zároveň je zodpovědný za příjem a přeposlání veškerých svazových dokumentů na jednotlivé týmy, případně přímo na členy či jejich zástupce. K tomuto je nutné vést kompletní agendu hráčů, nejen jejich kontaktů, ale rovněž všech informací, které posléze o jednotlivých hráčích předávají svazu či střešním sportovním organizacím (např. České unii sportu, resp. jejich

místním orgánům – např. v Praze Pražské tělovýchovné unii). Se střešními organizacemi zástupce klubu komunikuje zejména ve věcech registrací či vedení agendy o členech klubu, případně se účastní jejích členských schůzí, kde klub zastupuje.

Pokud na to ještě stejná osoba má časové kapacity, může zajišťovat i komunikaci s veřejností či novými zájemci o curling. Pokud na to kapacity nestačí, je tato starost předelegována na jinou osobu. Komunikace s veřejností sestává zejména z informování o nábořech hráčů či dnech otevřených dveří, případně následné komunikaci s přímými zájemci o vstup do klubu. Současně se k tomuto připojuje i agenda spojená s pořádáním komerčních akcí a lekcí i turnajů pro veřejnost. Přímí zájemci o vstup do klubu či o komerční a veřejnou lekci komunikují zpravidla přes elektronickou poštu a telefonicky. Prvotní oslovení a šíření informací ale zástupce klubu musí řešit obecněji. Informace se tedy vyvěšují na sociální síť (v našich podmínkách je efektivní Facebook, omezeně Twitter), potenciální zájemce lze oslovit přes lokální tiskoviny (ať již v tištěné či webové verzi) či letáky a nástěnky ve spádovém území haly. Způsob a intenzita inzerce závisí na finančních možnostech klubu, které jsou velmi individuální. Veškeré informace se samozřejmě musí objevit i na webové prezentaci klubu, jejíž existence je v současnosti brána jako samozřejmá.

Kromě přímých nabídek na jednotlivé akce se na sociálních sítích a webové prezentaci klubu musí pravidelně ukazovat i důkazy o tom, jak klub funguje a jak žije. Velmi vhodné jsou komentáře k odehraným zápasům a turnajům doplněné o fotografie, stejně tak když se nějaký tým vypraví na turnaj do zahraničí, je velmi vhodné toto správně odprezentovat, aby bylo vidět, jak klub funguje a rozvíjí se. Zde je velmi nutné týmy správně motivovat, aby veškeré materiály (tedy výsledky a fotodokumentaci) včas a vhodným způsobem poskytovali zodpovědné osobě z klubu, která pak vše nasdílí na web a sociální síť. Často mají týmy vlastní facebookovou prezentaci. V tomto případě se vše velmi zjednodušuje, protože pak vše stačí jen sdílet na stránky klubu. Díky tomu, že je v České republice curling spíše okrajovým sportem a celá populace má více zájmů, je nutné počítat s tím, že facebooková, resp. instagramová prezentace bude sledovaná spíše výhradně ostatními curlery či osobami s klubem spřízněnými. Počet sledujících lze „uměle“ navýšit o další curlery stylem „lajk za lajk“ tak, že na síti vyhledáme jiné prezentace curlingových klubů a začneme se vzájemně sledovat. Toto kromě navýšení počtu sledujících a jakéhosi utužení vztahů v celosvětové curlingové obci přináší zejména možnosti v navázání kontaktů s hráči a kluby z celého světa a také v možnosti přímého pozvání jiných klubů na vlastní turnaje.

6. Složení juniorských týmů

Skládání týmů na první curlingové turnaje vždy závisí na individuální situaci každého začínajícího klubu. A to zejména na počtu dětí. Když máme pouhé čtyři či pět dětí, bereme všechny, protože tým musíme mít „z čeho“ postavit. Pokud jsme ale v nábořech úspěšnější a sestavíme více než jeden tým, je nutné se nad jejich složením zamyslet. Pokud sestavujeme týmy žáků, můžeme sestavovat i týmy smíšené, v juniorských kategoriích již musíme stavět samostatné týmy chlapecké a dívčí. Při sestavování týmů pak lze jít třemi cestami – kamarádké, vyrovnané a elitářské. První znamená, že týmy sestavíme tak, aby v rámci týmů spolu hráli děti, které spolu více kamarádí, znají se i z mimocurlingového prostředí apod. Sestavení vyrovnaných týmů s sebou přinese to, že hráči se mezi sebou nebudou tak dobře znát, ale snažíme se sestavit přibližně stejně kvalitní týmy (například aby měly stejné věkové průměry, případně jednoho šikovného jedince ve svém středu). Sestavení těch nejšikovnějších dětí do jedné formace a poté poskládání ostatních dětí, které tak šikovné nejsou, může vést k brzkému konci těch „méně šikovných“ či menších dětí.

Výběr způsobu sestavování týmů závisí především na filozofii každého klubu. Základní filozofií curlingových klubů by ale v případě práce s dětmi měla být radost ze hry a láska ke sportu. Skládání týmů je v tomto ohledu velmi důležité téma, které by se nemělo podcenit.

Cesta „kamarádkého výběru“ i „vyrovnaných týmů“ je správná, ale musí být i správně prezentovaná trenérem vůči týmům i rodičům. Hráčům by před zápasem měly být správně vytyčeny cíle a rozhodně by trenér neměl vyžadovat nesplnitelná vítězství hned od prvních turnajů.

Pokud se trenér rozhodne jít cestou elitních výběrů, velmi brzy se mu začne tenčit hráčská základna. Pokud bude přehlížet méně výkonné či mladší hráče, tito brzy budou mít snahu klub opustit či skončit s curlingem úplně. To je ale v našich podmínkách, kdy je juniorská členská základna (zejména v kategorii žáků a juniorek) velmi úzká, nešťastné.

V průběhu první sezóny lze na jednotlivé turnaje a akce týmy různě měnit. Zde má trenér šanci lehce experimentovat. Musí ale brát v úvahu to, že si děti tvoří nové vazby, zvykají si na sebe a učí se vzájemně komunikovat. Stejně tak se ale trenéři sžívají se svými svěřenci, takže by měli být schopní vypořádat vzájemné vztahy mezi svěřenci a v souladu s jejich aktuálními sportovními dovednostmi týmy vhodně nakombinovat. Roli v tomto samozřejmě hrají i časy tréninků – pokud děti chodí všechny v jeden čas, je možné je kombinovat přímo

na ledě a měnit i v rámci tréninkových skupin. Pokud ale děti navštěvují tréninky v různé dny a časy, je to složitější.

Do druhé sezóny pak již trenéři mají konkrétní představu, s jakými týmy chtějí pracovat. Je ale nutné brát v úvahu i to, že může dojít k úbytku hráčů (někteří se z různých příčin po letních prázdninách již neobjeví), což je přirozené. Naopak je ale příležitost k uspořádání nového náboru, kterým lze týmy vhodně doplnit či sestavit týmy úplně nové.

Při skládání týmů je nutné brát v úvahu i osobu trenéra, který bude s týmem nadále pracovat. V rámci možností je potřeba nastavit filozofii a vytyčit jasný směr, kterým se tým má ubírat. Je nutné vše nastavit tak, aby tým i se svým trenérem fungoval a byly minimalizovány všechny potenciální hrozby, které by mohly vést k nefunkčnosti týmu. Současně je nutné pamatovat na věk hráčů a vhodně tréninky koncipovat. Čím mladší hráči jsou, tím více si potřebují hrát a bavit se (Chaloupek, Černovská, 2011). Charakter tréninků by tedy měl odpovídat věku svěřenců.

Konečné slovo, jak budou týmy složeny, stejně tak jako nasazení hráčů na jednotlivé posty, musí být na trenérech. Zde platí, že přehnaná demokracie je spíše na škodu. Trenérský tým tvoří zkušení profesionálové, kteří o dané problematice vědí víc než rodiče dětí a proto si do složení týmů nesmí nechat příliš mluvit.

7. Rozdělení tréninkových hodin

Rozdělení tréninkových jednotek ve vlastní hale je zdánlivě jednodušší než v případě pronajatých prostor. Trenérský tým si jasně stanoví, které časy si vyblokuje pro své svěřence a teprve poté volné kapacity nabízí ostatním subjektům.

Dovalil (2002) definuje etapy sportovního tréninku dle věku sportovců a dělí je na základní trénink (trvajícím 2-3 roky), specializovaný trénink (2-4 roky) a vrcholový trénink (po 19. roce života). Na základě etapy, v níž se členové jednotlivých týmů nacházejí, nastavují trenéři počty tréninkových hodin. K hodinám speciálního tréninku na ledě pak trenéři vhodným způsobem doplní další tréninkové aktivity mimo led (zaměřené na kondiční přípravu, regeneraci, kompenzační cvičení apod.). Aktivity mimo led se na základě věku sportovců mohou lišit – měly by ale obsahovat jak prvky fyzické přípravy (kolo, plavání, posilovna), tak prvky ke tmelení týmu (sportovní hry).

Pro začínající hráče, kteří se s curlingem začínají seznamovat v nižším věku (mladší školní věk – 6-11 let), stačí docházka jednu hodinu týdně. Tréninky jsou zaměřeny více na seznamování se s curlingem a získávání pozitivního vztahu ke hře a začleňování se o kolektivu.

U pokročilejších a starších hráčů (starší školní věk 12-15 let, etapa základního tréninku) je vhodné vyžadovat docházku na dvě hodinové tréninkové jednotky na ledě týdně a k tomu doplnit jednu jednotku všeobecného rozvoje, přičemž je vhodné, aby jedna tréninková jednotka na ledě byla zaměřena na intenzivnější trénink a druhá byla volnější s formou her.

V patnácti letech curlingoví hráči přecházejí ze žákovské do juniorské kategorie a zároveň se dostávají do etapy specializovaného tréninku. V závislosti na vytyčených cílech jednotlivých týmů je možné rozšířit počet tréninkových jednotek až na pět s členěním dvě jednotky specializovaného tréninku na ledě, jedna jednotka na ledě s volnějším (herním) zaměřením, dvě jednotky kondičního a všeobecného rozvoje mimo led. Poměry jednotek specializovaného a všeobecného tréninku se v průběhu sezóny mohou lišit – mimo hlavní zápasovou sezónu převládají kondiční a přípravná cvičení, před vrcholem sezóny pak převládá speciální trénink.

Pokud v klubu jsou i týmy s vrcholovými ambicemi, je nutno počítat s tím, že se v průběhu jejich sezóny budou nároky na tréninkové hodiny značně lišit. V přípravném období před vrcholem sezóny jejich nároky mohou dosahovat i dvě jednotky speciálního tréninku denně, mimo hlavní sezónu se pak budou zaměřovat spíše na kondiční trénink a tréninkové jednotky na ledě téměř nebudou využívat. Rovněž je nutné počítat s tím, že se během sezóny mohou účastnit mnoha přípravných turnajů a z toho důvodu nebudou využívat curlingovou halu k tréninkům zejména v druhé polovině týdne.

Tréninkové jednotky by měly být v absolutní většině vedeny trenérem daného týmu. Trenér je pro hráče hlavním zdrojem curlingové moudrosti a informací. Je jejich průvodcem po curlingovém světě a měl by s hráči trávit veškerý curlingový čas. Pokud je potřeba, aby došlo z jakéhokoliv důvodu k záskoku, měl by alternujícím trenérem být někdo, koho hráči již znají z předchozích akcí. Alternující trenér by pak měl být dostatečně informován stálým trenérem o způsobu tréninku a správně by měl i dostat „noty“, podle kterých konkrétní trénink vést. Pokud hráči trénují bez rozdělení do jasných týmů, mělo by se alespoň dbát na správný počet hráčů na ledě. Mladší hráči velmi nelibě nesou individuální trénink (nikoli individuální přístup). Curling berou jako týmovou hru a proto vyžadují kolektiv. Větší počet než osm hráčů na ledě také není vhodný. Trenér se pak nezvládá věnovat dostatečně každému hráči a ti

poté tréninku nevěnují dostatečnou pozornost – hráči se mezi sebou baví a nedělají to, co po nich trenér chce. Ideální tréninková skupina je čtyř až šestičlenná. Zde si trenér, pokud má správně rozmyšlený plán tréninku, dokáže najít čas pro všechny své svěřence a trénink je efektivní. V případě, že trenér nemá přesně rozmyšleno, čemu se konkrétní trénink chce věnovat a předem si nepřipraví plán cvičení, děti to vycítí a trénink zpravidla nesplní svou funkci. Některé tréninky by měly být spojené a věnované moderovaným přátelským zápasům. Trenéři by měli pro každý tým stanovit jasný tréninkový plán dané sezóny, který by měl být správně nastavený podle termínového kalendáře turnajů a vrcholů sezóny. Zároveň by pak trenéři měli vést pro jednotlivé týmy tréninkové deníky, kde by měli zaznamenávat docházku a obsah tréninku, ale také informace o průběhu tréninku – plusy i mínusy k jednotlivým cvičením či provedením, zranění atd. Podobné tréninkové deníky si mohou vést i samotní hráči. Deník trenéra i hráčů může mít různé podoby – klasickou formu papírového sešitu či předtištěné knihy, excelovou tabulku v počítači, či speciální počítačový program. V současnosti existuje i mnoho aplikací na mobilní telefon či tablet.

Pozdější odpolední a večerní hodiny jsou v prvním kole rozděleny mezi starší juniorské a dospělé týmy z vlastního klubu. Poté mohou být volné tréninkové kapacity nabídnuty jiným klubům.

8. Účast na turnajích a akcích

Každý klub by měl dbát na to, aby se všechny jeho týmy pravidelně účastnily co největšího počtu turnajů a akcí ve svých kategoriích. Týmy by se měly účastnit pravidelných svazových ligových soutěží, hráči by měli být podporováni k přihlašování do turnajů, jako jsou Pohár ČSC, či turnaje mixů a mixed doubles.

8.1 Turnaje dětí a mládeže

Trenéři by se měli snažit vést své mladé svěřence kromě svazových soutěží vést i k účasti na turnajích typu Olympic hopes (pro žáky – mezinárodní turnaj hráčů do 15 let pořádaný pod hlavičkou světové curlingové federace) či EJCT (pro juniory – European Junior Curling Tour – Evropská juniorská curlingová tour – seriál mezinárodních turnajů pro špičkové juniorské týmy), případně jiných turnajů pro žáky a juniory, zejména pokud jsou tyto turnaje pořádány v ČR. V závislosti na lokalitě, ze které příslušný klub pochází, je nutné při účasti na turnaji v jiném městě myslet na způsob dopravy, případně na ubytování. Pro mladší účastníky je vhodnější volit bližší lokality a jako nejlepší a nejjednodušší způsob dopravy volit osobní

automobil. Řidičem v těchto případech bývá zpravidla trenér, případně se jako dobrovolník přihlásí některý z rodičů mladých sportovců. Pokud není klub již lépe zařízen a personálně doplněn o jiné administrativní pracovníky, bývá starost o veškerou agendu týkající se celé výpravy na bedrech trenéra. Ten tak musí zařídit vše počínaje výběrem vhodného turnaje, jeho zařazení do hráčského kalendáře v kontextu celé sezóny, následné komunikace s pořadatelem turnaje, finančního plánu a rozpočtu, úhrady startovného, zajištění ubytování. Současně s komunikací s pořadatelem turnaje je nutná i komunikace s hráči a rodiči, jelikož zejména v případě cest na zahraniční turnaje hraje velmi významnou roli finanční stránka, kdy účast mladého sportovce na jednom víkendovém turnaji může rodiče přijít i na několik tisíc korun. Trenér tak musí předem znát přibližné možnosti a chuť rodičů do mladých sportovců takto investovat, případně musí znát další možné zdroje, jako jsou finanční podpora ze strany svazu či ze strany sponzorů.

8.2 Turnaje a akce dospělých týmů

Členové dospělých týmů se zpravidla o svůj termínový kalendář starají sami. Pokud v klubu není jiná zvyklost, týmy podávají na mimosvazové akce přihlášky samy a samy se rovněž starají o úhradu startovného. Vedení klubu se zpravidla stará výhradně o přihlášky na svazové soutěže, které se podávají centrálně zástupcem klubu.

8.3 Pořádání turnajů a akcí ve vlastní hale

Vlastní curlingová hala přináší možnosti pořadatelství svých vlastních turnajů. Pokud se klub rozhodne pořádat vlastní turnaj, je nutné nejdříve pečlivě prostudovat kalendář akcí, v němž jsou naplánovány všechny soutěže pořádané curlingovým svazem či již známé termíny jiných turnajů pořádaných v ČR i zahraničí. Vlastní turnaj by neměl kolidovat s jinou již vypsanou významnou akcí, která se koná v jiné hale, protože při současném počtu curlingových hráčů se najde dostatečný zájem ze strany týmů a naplní se kapacita spíše výjimečně. Kolizi termínů je nutné čelit v některých kategoriích i s ohledem na zahraniční turnaje CCT i menší, tzv. „bonspiels“ neboli česky „poutáky“. A to zejména v kategorii mixovaných dvojic, která v posledních sezonách zaznamenala velký nárůst zájmu. Najít vhodný termín pro vlastní turnaj bývá obtížnější i z důvodu přenechání kapacity vlastní haly pro svazové soutěže. Pokud se jako provozovatel haly domluvíte na tom, že se některé soutěže pořádané svazem přesunou do vaší haly, je vhodné plánovat turnaje a stavět sezonní plán již ve fázi domluvy termínů. Pokud se již dostaneme k vypsání vlastního turnaje, je nutné zhodnotit ambice na jeho velikost, čili na počet zúčastněných týmů, vypsání startovné, případně tzv. Prize money, zda

pozveme též zahraniční týmy apod. Pokud počítáme s účastí přespolních týmů a hráčů, je nutné pro ně mít zajištěno i ubytování. Vhodná je domluva s nějakým místním ubytovacím zařízením. V případě, že jsme schopni vyjednat pro účastníky turnaje nějakou lepší cenu, týmy se budou hlásit s vyšší pravděpodobností a turnaj lépe zaplníme. Pokud tato domluva možná není, týmy se musí přizpůsobit aktuální nabídce, případně si najdou nějakou alternativu. O vlastním turnaji je nutné všechny potenciální účastníky umět informovat. Hlavní komunikační kanály jsou e-mail a sociální sítě. Pokud máme mezi curlingovou veřejností dobré kontakty, zveme své přátele mailem či jinak napřímo, s ostatními lze využít pomoc sekretáře svazu, který ochotně předá pozvánku svým zahraničním kolegům, kteří ji posléze distribuují mezi členy vlastních svazů. Dalším významným komunikačním kanálem je sociální síť Facebook, kde lze pozvánky distribuovat na stránky svazů a klubů, případně pomocí vypsání události a rozeslání pozvánek na ni. Velmi dobrým nástrojem je i webová stránka www.curlingcalendar.com, kam se o pořádaných curlingových turnajích chodí informovat velmi široká skupina curlerů z celého světa.

9. Finance

V současné době jsou finance bohužel vždy až na prvním místě. Klub musí být schopen pokrýt veškeré své náklady. Na rozdíl od klubů, které nemají vlastní curlingovou halu, nestačí pokrýt pouze náklady na úhradu tréninkových hodin a startovného (případně výjezdů, lékařských prohlídek apod.), ale je nutné najít zdroje financí na pokrytí celého provozu haly. Do této položky spadají veškeré náklady na energie, vodné a stočné, náklady na údržbu a opravy strojů a zařízení, mzdové náklady na ledaře či další zaměstnance a zároveň si vytvořit finanční polštář pro případné náhlé opravy či nutné pořízení nového vybavení. Starost o klubovou pokladnu ve většině klubů přebírá vedení klubu, případně toto deleguje přímo na jiného zodpovědného člena či zaměstnance klubu.

9.1 Provozní náklady vlastní curlingové haly

Do základní investice na stavbu curlingové haly je nutno počítat i pořízení základního vybavení curlingových drah, kamenů, strojního zařízení na chlazení curlingové plochy včetně rozvodů chlazení, mantinelů, vybavení zázemí ledaře, strojů na řezání, úpravny vody, peblovaček, měřících zařízení atd. Samotný provoz pak přináší další výdaje – hlavní jsou náklady na chlazení ledové plochy, případně i vytápění přilehlých prostor – hlediště, šaten, rozhodcovny, místnosti ledaře – zde záleží na konkrétních dispozicích haly, dále pak mzdové

náklady na ledaře, trenéry a instruktory, administrativní pracovníky, případně další personál. K těmto položkám se pak musí přičíst veškeré náklady na údržbu, jako jsou broušení nožů na řezání ledu (jeden nůž vydrží správně rezat cca měsíc), revize strojovny chlazení (1x do roka před sezónou), případně kotlů na vytápění ostatních prostor (1x do roka před sezónou), úpravy vody (doplňování deionizačních náplní – 1x-2x do roka v závislosti na provozu) atd. Další významnou položkou je materiál k zapůjčování. Jelikož je potřeba, aby hala prosperovala, je nutné pořádat i akce pro veřejnost a firmy. Pro curlingové laiky je tak nutné pořídit základní vybavení (slajdy a košťata) k zapůjčování v dostatečném počtu. Když odhlédneme od možnosti odcizení tohoto materiálu, je nutné kvůli opotřebení průběžně dokupovat slajdy a u košťat kromě pravidelného čištění měnit houby.

9.2 Náklady na provoz klubu

Provozní náklady klubu jsou stejné jako u všech ostatních klubů, které nemají vlastní halu. Vlastním týmům lze zvýhodnit cenu za tréninkové hodiny či vlastní turnaje. Toto lze udělat výměnou za pomoc při organizaci akcí pro veřejnost a firmy, případně turnajů. Jinak je nutné stejně jako u ostatních mít dostatečné finance na tréninkové hodiny, startovné do svazových soutěží i ostatních turnajů. Tyto finance klub generuje zejména z příspěvků vlastních členů, jejichž výše je pro každý tým v závislosti na vlastní potřebě individuální. Pokud má nějaký tým vlastního trenéra, jeho náklady si většinou řeší sám mimo klubovou pokladnu. Toto samozřejmě neplatí u juniorských týmů, kdy se jedná o celoklubový zájem a trenéry dosazuje i odměňuje vedení klubu.

9.3 Příjmy – příspěvky, sponzoři, dotace, turnaje, akce pro veřejnost a firmy

Pokud se klub rozhodne k investici do vlastní haly, musí mít řádně promyšleno, z jakých zdrojů bude samotnou investici splácet. Pokud mu halu nepředal nějaký mecenáš či mu jej například nepředala ke správě municipalita, je nutné ke všem výše uvedeným provozním nákladům přičíst i náklady na splátky úvěru.

Základním příjmem klubu jsou příspěvky vlastních členů. Ty mohou být o něco vyšší a nemusejí kopírovat přesnou výši nákladů na tréninkové hodiny a startovné. V některých klubech je zvykem, že z příspěvků dospělých týmů jsou částečně hrazeny náklady juniorských týmů.

Pokud nenaplníme tréninkovou kapacitu týmy z vlastního klubu, je možné tréninkové hodiny prodávat týmům z jiných klubů. Ve všední dny je také možnost vyblokovat časy pro lekce veřejnosti. Tyto lekce by měly přinášet více peněz než samotné tréninky. Je nutné do nich

zahrnout náklady na instruktory, amortizaci zapůjčovaného vybavení i reklamu, díky níž se veřejnost o lekcích dozví. Samostatnou kategorií jsou firemní akce, které jsou pro curlingové haly největším jednorázovým zdrojem příjmů, a proto je jejich konání nadřazené pravidelným tréninkům i lekcím veřejnosti.

Chlazení curlingového ledu se nedá na pár dní vypnout. Proto je nutné dbát na plnou obsazenost nejen ve všední dny, ale zajistit příjmy též o víkendech. S navyšující se hráčskou základnou se rozšiřují i soutěže ČSC. Některé víkendy tedy lze prodat svazu pro pořádání ligových soutěží. Ostatní je nutno zaplnit vlastními turnaji či akcemi pro firmy a veřejnost.

Dalším významným zdrojem příjmů jsou dotace a příspěvky na činnost od měst a obcí, případně v rámci programů ČSC. Vedení klubu musí mít dobře zmapované všechny možnosti, jak získat příspěvky na provoz, případně dotace na trénování dětí, seniorů, pořádání turnajů pro curlery i necurlery atd.

Poslední možností příjmů jsou sponzorské dary a pronájem reklamních prostor v hale či na dresech hráčů. Zde velmi záleží na managementu haly a klubu, jak obratně dokáže spolupracovat s místními firmami, případně s jinými společnostmi. Sponzoři se mohou rekrutovat z místních podnikatelských subjektů, velmi často se do jejich hledání zapojují rodiče juniorů či přímo hráči. Oslovit lze i společnosti, pro které jsou v hale pořádány firemní akce – právě ty tvoří největší položky na straně příjmů v obou v současnosti fungujících curlingových halách v ČR.

Závěr

Provozování vlastní curlingové haly je v našich poměrech velmi zajímavá zejména sportovní příležitost. Z obchodního hlediska se bude jednat vždy o mírně ztrátovou, maximálně vyrovnanou činnost, kdy velkou roli bude hrát dovednost vedení klubu sehnat finance i mimo curlingový led. Každá další curlingová plocha přináší našemu sportu možnost rozšíření hráčské základny a měla by být rovněž zárukou zkvalitnění soutěží ve všech věkových kategoriích díky navýšení konkurence. Kluby s vlastní halou by se měly starat zejména o výchovu mládeže, pořádat akce pro veřejnost rozšiřovat tak povědomí o curlingu a celkově přispívat k rozvoji našeho krásného sportu.

Přehled publikačních zdrojů

1. Sportovní příprava dětí, Tomáš Perič a kolektiv, Grada, Praha 2012
2. Doporučený manuál pro české curlingové trenéry, Daniel Rafael, ČSC, Praha 2014
3. Management sportu – teorie, případové studie, kvalita, Jana Nová, Masarykova univerzita, Brno 2014
4. Výkon a trénink ve sportu, Josef Dovalil, Grada, Praha 2002
5. Sportovní trénink, Tomáš Perič, Josef Dovalil, Grada, Praha 2010
6. www.teamusa.org/USA_Curling/Documents/GD/Start-a-Club/Managing-Your-Arena-Club.pdf, Sandra McMakin, USCA Arena Curling Committee, 2008
7. www.curling.cz/wp-content/uploads/2016/08/juniorsky-curling.pdf, Kryštof Chaloupek, Lenka Černovská, ČSC, Praha 2011
8. http://digitool.library.mcgill.ca/webclient/DeliveryManager?pid=48406&custom_att_2=direct, Marilyn A. McNeil, McGill University, Montreal, Quebec, 1974
9. <https://www.winnipegfreepress.com/sports/curling/What-makes-a-rock-star-41288862.html>, Paul Wiecek, Winnipeg 2009